

1.) Biblična ura – Abraham

- **1 Mz 12**

V 12. poglavju Prve Mojzesove knjige se srečamo z očakom Abrahamom. Bog pokliče Abrahama sredi njegovega življenja (vsakdana) in mu da dve obljubi; potomstvo in deželo, v kateri bodo le ti prebivali. Omenjena je njegova starost; petinsedemdeset let. Mož, ki ima že lepo starost, sprejme odločitev – poslušal bo Božji glas (vera). Abraham posluša Boga in stori po njegovi besedi (Apd 7, 2 – 3). Bog mu da svoje obljube (zarod, dežela), katerih uresničitve pa še ne vidi, ampak veruje in upa.

- **Sveto pismo poudarja Abrahamovo vero:** »Ker je Abraham veroval, je poslušal klic, naj odide v deželo, ki naj bi jo dobil v delež. Odšel je, ne da bi vedel, kam gre« (Heb 11,8). Osvobodi se vsake zemeljske navezanosti, ter odide s svojo ženo v neznano deželo, ker ga je poklical Bog in mu obljubil potomstvo (prim. 1 Mz 12,2). Kot pravi Pismo Hebrejcem: »Po veri je bil Abraham poslušen, ko je bil poklican, naj odide v kraj, ki naj bi ga prejel v dediščino; in odšel je, ne da bi vedel, kam gre« (Heb 11,8). Vera se pri Abrahamu kaže kot nagib, da je odpotoval v neznano.

Bog nadaljnje Abrahamu obljubi, da ga bo **blagoslovil**, njega in njegove potomce. **Blagoslov** v Stari zavezi pomeni dve stvari; ko človek »blagoslavlja« Boga, s tem slavi njegova dela in se mu zahvaljuje za njegovo dobroto. Bog blagoslavlja človeka in mu izkazuje dobrote.

- **Gal 3**

Na Abrahamu in njegovo vero se sklicuje sveti Pavel, namreč v Gal 3,8; Bog namreč ni izkazal dobrote le Abrahamu, ampak vsem njegovim potomcem – potomci pa so vsi, ki izhajajo iz vere (prim. Gal 3,7). Bog namreč opravičuje narode po veri – vsi, ki verujejo pa so Abrahamovi potomci. Zaradi Abrahamove vere (ker je veroval v obljubo, ki mu jo je dal Bog), imajo od tega sedaj korist vsi, ki verujejo v Kristusa. Postava, katera je bila dana, predpostavlja izpolnjevanje in sicer celotno (Jak 2,10). A pravični ne bo živel iz del postave, ampak iz vere (prim. Hab 2,4). Abraham je bil pred Bogom opravičen zato, ker je veroval Bogu, tudi ko je bilo to najtežje; celo na gori, ko naj bi daroval svojega sina Izaka, je veroval, da bo Bog še vedno izpolnil svojo obljubo (1 Mz 22). Upal je proti upanju. Abraham torej pred Bogom ni opravičen zaradi del postave, ampak zaradi svoje vere v Božjo obljubo (1 Mz 12, 1-3; 15,6; 22,1-19).

Abrahamova vera je zaupanje v obljubo, ki je človeško gledano neuresničljiva. Pavel iz Abrahamovega zgleda dokazuje, da je pravičnost odvisna od vere in ne od del postave. Vendar Abrahamova vera ni brez sadov, saj prav ta uravnava njegovo ravnanje. Je temelj njegovega delovanja. Vera mora biti dejavna po ljubezni (Jak 2,14). Šele taka mora rešiti človeka.

Vprašanje: Kako se tvoja vera v Kristusa kaže v vsakdanjem življenju?